

humilitati, alumnos suos nō inflat aut reddit turgidos, sed auræ benignioris perflat suavitatem, perficit non interficit, adolet nō abolet; quæ (ut cum Seneca loquamur,) „non est popolare artificium, nec ostentationi paratum; quæ non in verbis sed in rebus est, quæ non in hoc adhibetur, ut „cū aliqua oblectatione consumatur dies, „ut dematur otio nausea; sed quæ animum „format & fabricat, vitam disponit, adiones regit, agenda & omittenda demonstrat, quæ ad gubernaculum & ancipitia „fluctuantium dirigit cursum: sine qua nemo securus est. Ad talē animi formatricem Sapientiam TANDEM A: IQUANDO asp rabat Magnus ille Basilius, hanc in Christi Salvatoris Sapientia admirabatur, eaque propter ADE VANGELICÆ VERITATIS admirabile Lumen respiciens, Ductorem seu fidelem ad PIETATIS DOGMATA Hodogetam anxie efflagitabat.

Neque verò solus eum desideravit Basilius, verum etiam quotquot gratiæ Verbi que divini luce illustrati, *inanis studij*, ac infatuatæ à DEO Sapientiæ verè tristem atque luctuosam faciem sunt intuiti; Hic inquam

